

Slovensko muzejsko društvo

vabi na

MUZEJO FORUM

v ponedeljek, 21. marca 2005 ob 10. uri
v Cankarjev dom, Kongresni in kulturni center
v dvorano M 3,4
Prešernova cesta 10, Ljubljana

Tema

MED FILMSKIM IN PREDMETNIM, UPORABA FILMOV KOT PODPORA PRI MUZEJSKI INTERPRETACIJI

sodelovali bodo:

Dr. Jože Vogrinc, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani
Mag. Darja Skrt, Goriški muzej Nova Gorica

Muzeoforum vodi
Elizabeta Petruša Štrukelj

VLJUDNO VABLJENI!

PROGRAM

Ponedeljek, 21.03.2005

10.00 – 11.30

Dr. Jože Vogrinc
Kako so predmeti »omrtveli« in kaj jim danes vdihuje življenje?
Sociologova opažanja
(predavanje)

11.30 – 11.50: odmor

11.50 – 12.35

Mag. Darja Skrt
Gibljive slike z razstave
Pomen nematerialne kulturne dediščine
(predavanje)

12.35 – 13.10: predvajanje filmov

13.10 – 14.00: odprti forum in pogovor

Kratka predstavitev

Dr. Jože Vogrinc (rojen leta 1953) je študiral filozofijo in sociologijo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Na isti fakulteti je doktoriral iz sociologije na temo medijev. Sedaj predava na Oddelku za sociologijo, predmeta Sociologija kulture in Sociologija medijev.

Na Institutum Studiorum Humanitatis (ISH), Fakulteti za podiplomski humanistični študij vodi študijsko smer Medijski študiji.

Njegovo področje dela je transformacija družb skozi njihovo reprodukcijo – npr.: gledanje televizije, raba komunikacijskih tehnologij, stiki med radikalno različnimi civilizacijami in njihove posledice.

Dr. Jože Vogrinc je stalen sodelavec revije Ekran in avtor številnih strokovnih člankov o medijih. Njegovo najbolj znano delo je Televizijski gledalec, ki je izšlo v zbirki Studia Humanitatis leta 1995.

Povzetek predavanja

V središču prizadevanj, da bi prenovili muzeje in vanje privabili množico obiskovalcev, je tudi nezadovoljstvo nad »starim« muzejem, kjer naj bi se za zaprašenimi stekli in v odmaknjenih depojih kopičili negibni in nemi predmeti. »Novi« muzej je odprt ljudem vsakdanjika, potrošnikom in potrošnicam, ki pračakujejo, da jim bodo na razstavi ponujeni drugi časi in kraji celostno, živo: vidno, slušno, gibljivo in otipljivo.

V času prvega razcveta muzejev so bili prav predmeti sami po sebi sposobni pričarati stik z drugostjo; kako je mogoče, da so to sposobnost izgubili in domnevno omrtveli? Odgovor lahko iščemo v razvoju informacijskih in komunikacijskih tehnologij, ki so v zadnjem stoletju in pol naredile preteklost in drugotnost medijsko posredovani in čutno dostopni na enak način, kakor sta nam prek medijev čutno dostopna tu in zdaj: kot avdiovizualni spektakel. Predmeti so izgubili privilegij zastopanja časovne in prostorske drug(ačn)osti.

Jasno je torej, da je lahko sodobni muzej živ le, če predmeti stopijo v sožitje s sodobnimi mediji. In kaj je tisto nenadomestljivo, kar prinesejo v tako sožitje?

Kratka predstavitev

Mag. Darja Skrt (rojena 1961), je diplomirala na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani leta 1988 iz etnologije in zgodovine. Zaposlila se je v Goriškem muzeju na oddelku za dokumentacijo in v 90-ih letih vzpostavila in razvila oddelek za avdiovizualno dokumentacijo, ki ga danes tudi vodi.

Na oddelku za sociologijo kulture na Filozofski fakulteti v Ljubljani je leta 2001 magistrirala s temo Dokumentarni film. Specializirala se je za uporabo avdiovizualnih elementov znotraj klasičnih muzejskih razstav, poleg tega pa razvija tudi avdiovizualne tematske raziskave na Goriškem.

Je avtorica večjega števila dokumentarnih videofilmov (Sveti Anton Puščavnik –Praznovanje na Primorskem, Liški pustje, Med nebom in zemljo Idrija A.D.2000, Usode črnega neba, Iz preteklosti v prihodnost – restavriranje skrinj, Goriška – mozaik tisočletij), od katerih se je dokumentarec Goriška pustovanja A.D. 2002 uvrstil na dva festivala vizualne antropologije v Göttingenu in Moskvi.

Objavila je tudi dve knjigi iz avdiovizualnega področja in sicer Po sledovih reizma – od eksperimenta do znanosti v filmih Naška Križnarja (1996) in Gibljive slike z razstave (2004).

Povzetek predavanja

Osnovna dejavnost v muzeju je dokumentiranje in shranjevanje naše dediščine. Do nedavnega je bilo vse skupaj podvrženo materialnim ostalinam naše kulturne dediščine. Šele pred kratkim pa smo se začeli zavedati moči in pomena nematerialne kulturne dediščine. In prav na tem področju so avdiovizualni zapisi nenadomestljivi. Pri muzejskem delu pa se ne srečujemo samo z dokumentiranjem in hranjenjem elementov kulturne dediščine, pač pa tudi z reprezentacijo oz. predstavitvijo le te na muzejskih razstavah. Pri postavitvi razstave se še vedno največkrat osredotočamo le na predmetnost, haptičnost in snovnost. Zato velikokrat uporabljamo medije oz. avdiovizualne elemente na takšen način.

Namen predavanja je opozoriti na specifičnost in enkratne lastnosti, ki jih imajo gibljive slike na razstavi. Z njimi lahko damo razstavnim eksponatom tretjo dimenzijo, duhovni in »neoprijemljivi« svet, ki ga predmeti skrivajo v sebi.